

Arrest

nr. 211 671 van 26 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 21 juli 2015 België is binnengekomen, diende op 22 juli 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 21 maart 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 7 juli 2017, nr. 189 544).

1.2. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen opnieuw België is binnengekomen op 6 februari 2018, diende op 6 februari 2018 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 27 juni 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 06/02/2018
Overdracht CGVS: 23/02/2018*

Er vond op 17 mei 2018, van 9u35 tot 13u06, een persoonlijk onderhoud op het CGVS plaats waarbij u werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Loobuyck, was gedurende de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Op 22 juli 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Uw verklaringen luiden toen als volgt: "U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Ashraf-clan. U verklaart heel uw leven te hebben gewoond in de stad Bardere, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Gedo. U bent geboren op 23 september 1995. U verklaart dat de Ashraf worden gediscrimineerd door de andere clans, vooral door de Marehan. Zo stelt u dat wanneer een Ashraf samen met een Marehan solliciteert voor eenzelfde job, de Marehan de job krijgt. In 2010 moest u omwille van financiële redenen stoppen met uw school. U had de achtste klas afgemaakt. In 2011 tot maart of april 2012 leerde u Engels aan een privéschool. Hierna solliciteerde u tevergeefs bij verschillende scholen om er te mogen lesgeven. Op 5 mei 2012 opende u een eigen privéschool, Plasma Private school genaamd, in de wijk Waberi. Drie of vier maanden later kwamen leden van Al Shabaab naar u toe, sloegen u en namen u mee naar hun basis. Ze wilden dat u de leerlingen aanleerde wat zij wilden. U weigerde. U werd met een stok op uw hoofd geslagen en drie dagen vastgehouden. Na bemiddeling door uw ouders en de ouders van uw leerlingen werd u door Al Shabaab vrijgelaten. Hierna sloot u de school en werkte u 9 of 10 maand in de bouw. Vervolgens heropende u uw school, ditmaal in de wijk Buulo Kaskey. In januari 2014 nam u B.S., uw vriend die tot de Marehan clan behoort, in dienst. Hij gaf de vakken Somalische taal en wiskunde terwijl u Engels gaf. B.S. had Al Shabaab op de hoogte gebracht van de heropening van uw school. Op een avond werd u opnieuw meegenomen en vastgehouden in hun gevangenis waar u werd geslagen. Na 20 dagen gevangenschap las een man een vonnis voor: u moest met hen samenwerken. Na 43 dagen in hun gevangenis kon u tijdens het avondgebed samen met enkele anderen ontsnappen door over de muur te springen toen er handgranaten ontploften. Jullie liepen richting het noorden. Vervolgens reisde u door naar Kenia om van daar naar Dubai, Frankfurt en België te reizen, waar u op 22 juli 2015 een asielaanvraag indiende. Twee dagen na uw ontsnapping van Al Shabaab eind juni 2015 kwamen mannen van deze groepering naar uw huis waar ze uw vader en uw zus doodschoten. U was in Nairobi toen dit gebeurde. In geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest u te worden vermoord door Al Shabaab. U legt een Belgisch medisch attest dd. 19.01.2017 neer waarmee u wilt aantonen dat u soms stottert."

Op 21 maart 2017 werd uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u voorgehouden herkomst uit Bardere waardoor er ook geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaarde problemen die u er zou hebben gekend. Tevens werd gewezen op verschillende vaststellingen die de ongeloofwaardigheid van uw verklaard profiel als oprichter van een privéschool en als leerkracht Engels aan jongens en meisjes en van uw verklaarde problemen met Al Shabaab hierdoor, verder bevestigden. Tegen deze beslissing ging u in beroep. Op 7 juli 2017 volgde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beoordeling en beslissing. U diende geen cassatieberoep in.

Op 6 februari 2018 diende u uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in dat op 12 maart 2018 in overweging werd genomen. U verklaart dat u voordien op aanraden van de smokkelaar niet de waarheid heeft verteld. Nu verklaart u dat u niet op 23 september 1995 maar op 23 september 1991 bent geboren in Baidoba en dat u op tweejarige leeftijd verhuisde naar Bardere waar u tot 2003 verbleef. Hierna verbleef u tot oktober 2010 in Mogadishu. In oktober 2010 keerde u omwille van de gevechten in Mogadishu terug naar Bardere, waar u er een school, Plasma genaamd, opende. U kreeg er problemen met Al Shabaab waarna u in maart 2012 terugkeerde naar Mogadishu. In mei 2012 bent u beginnen werken voor het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken. Meer bepaald informeerde u studenten die in het buitenland wilden studeren, over de procedure en de vereisten hieromtrent. Ook moest u een vergaderzaal regelen wanneer er een delegatie de minister bezocht en moest u soms de minister staan opwachten en hem verwelkomen wanneer hij van de luchthaven kwam. Tevens moest u soms naar het presidentieel paleis om er inkt voor de printers op te pikken wanneer hier nood aan was.

U heeft deze job gekregen omdat S.S.S.A., uw oom langs moederskant, ambassadeur van Somalië in Zuid-Afrika was. In het kader van deze job ging u in juni 2012 naar de Egyptische hoofdstad Caïro om er een opleiding te volgen. In juli 2013 werd u één keer telefonisch benaderd door Al Shabaab die zeiden dat ze wisten dat u bij de overheid werkt en vroegen u of u al dan niet voor de overheid zou blijven werken. U zei hen dat u niet ging stoppen met uw werk waarna Al Shabaab u zeiden dat u het resultaat van het werken met ongelovigen zult voelen. Vervolgens zette u uw telefoon uit. U vertelde uw directeur A.D. wat er was gebeurd. Hij zei u om door te gaan met uw werk, hetgeen u ook deed. In september 2013 zat u samen met twee collega's van u in een auto toen jullie werden beschoten. Uw collega A. was gewond en jullie brachten hem naar het ziekenhuis waar hij twee maanden bleef. Op aanraden van uw vader verliet u in oktober 2013 Mogadishu en ging u naar Ethiopië waar u als leerkracht in een school werkte. In mei 2015 verliet u Ethiopië omdat ze er leerkrachten begonnen te arresteren en reisde u terug naar Mogadishu waar u enkele dagen verbleef. Vervolgens reisde u door naar Europa.

Tevens verklaart u dat er tijdens uw vorige gehoor op het CGVS vertaalfouten door de tolk zijn gemaakt. Ook verklaart u dat in de beslissing staat dat u geen Mai-Mai heeft gesproken en dat u daarom bent geweigerd. Nochtans had u een Mai-tolk gevraagd.

Daarenboven verklaart u dat u op 4 mei 2017 naar Duitsland bent gereisd en dat u er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Acht maanden later werd u in het kader van de Dublinprocedure teruggestuurd naar België.

U bent intussen gescheiden van uw eerste vrouw en vervolgens gehuwd met H.N.S. Uw broer, A., is intussen overleden ten gevolge van een ziekte. Uw ouders verblijven momenteel in Mogadishu.

U legt volgende documenten neer: een Somalisch paspoort op uw naam, een bevestiging van identiteit op uw naam dd. 25.03.2008, een certificaat van het CCCPA dd. 24-25 juni 2012, een certificaat van het Egyptisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 17-28 januari 2012, vijf foto's genomen tijdens de opleiding in Caïro waarvan één foto met begeleidende tekst, een huwelijkscertificaat van u en uw tweede echtgenote dd. 15.05.2017 met Engelse vertaling, een certificaat van de Somali Community & Literacy Center in Addis Abeba dd. 24.12.2013, een schoolcertificaat op uw naam dd. 27.07.2010 met Engelse vertaling, een schoolcertificaat op uw naam dd. 25.08.2007, een schoolcertificaat op uw naam dd. 09.08.2009, een dactylodiploma op uw naam dd. 06.11.2005, een zelfgemaakt certificaat sd., een badge van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken geldig van 10.07.2012 tot 10.07.2013, een brief van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 10.06.2015 die zowel in het Somali als in het Engels is opgesteld, negen foto's van u en enkele familieleden, een certificaat zonder uw naam van de opleiding in Caïro dd. 24-25 juni 2012, een kartonnen mapje van CCCPA, een DHL-enveloppe afkomstig van Kenia en een DHL-enveloppe afkomstig van Mogadishu. Op het CGVS heeft u ook een video op uw smartphone getoond waarop u te zien bent in Duitsland tijdens een bijeenkomst van de "Somali Blues", een Somalisch-Duitse vereniging.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u in het kader van uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming stelt dat u gedurende uw eerste verzoek niet de waarheid heeft verteld. In werkelijkheid heeft u niet alleen in Bardere gewoond, doch ook in de Somalische hoofdstad Mogadishu van 2003 tot oktober 2010 en van maart 2012 tot oktober 2013 en in Ethiopië van oktober 2013 tot mei 2015 (CGVS, p. 5 & 6). Eveneens geeft u nu een andere geboortedatum en -plaats. Meer bepaald verklaart u nu te zijn geboren in Baidabo op 23 september 1991 (CGVS, p. 4). Bovendien haalt u nu problemen met Al Shabaab aan die u verklaart in Mogadishu te hebben gekend omwille van uw werk bij het ministerie van Buitenlandse Zaken en waardoor u Somalië heeft verlaten (CGVS, p. 15).

Er moet wat betreft uw nieuwe verklaringen vooreerst worden vastgesteld dat u geen afdoende verklaring aanbrengt voor het afleggen van uw leugenachtige verklaringen in het kader van uw eerste verzoek met betrekking tot de plaatsen waar u voor uw aankomst in België zou hebben verbleven, uw geboorteplaats en -geboortedatum en uw omissies betreffende de problemen waardoor u Somalië heeft verlaten.

Dat de smokkelaar u adviseerde om niet de waarheid te vertellen (CGVS, p. 15), ontslaat u geenszins van de verplichting die op een verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van het eerste verzoek dat plaatsvond op het CGVS dd. 30 januari 2017, werd u bovendien uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat het CGVS geen geloof hechtte aan uw beweerd verblijf in Bardere. U werd er eveneens op gewezen dat indien u geen zicht gaf op uw werkelijke verblijfplaatsen dit negatieve gevolgen kon hebben voor de beslissing. Tevens werd benadrukt dat een eventueel verblijf in een derde land op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 2 en 22). Ondanks het feit dat u de kans werd geboden om klaarheid te scheppen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België en de ware toedracht van uw problemen, bleef u echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 23). Ook in het kader van uw beroep bij de RvV bleef u overigens vasthouden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Een dergelijke handelwijze getuigt niet van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade .

De vaststelling dat u in het kader van uw tweede en huidige verzoek stelt dat u de Belgische asielinstanties gedurende uw verzoek bewust heeft proberen te misleiden, ondermijnt reeds op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Daarenboven dienen verschillende opmerkingen te worden geformuleerd over uw nieuwe verklaringen in verband met uw opgegeven identiteit en burgerlijke staat.

Betreffende de bevestiging van identiteit op uw naam dd. 25.03.2008 waarin wordt vermeld dat u op dat moment woonachtig was in Mogadishu, moet worden opgemerkt dat de naam van de persoon in kwestie en het geboortjaar handmatig zijn veranderd (document 2).

In verband met het schoolcertificaat op uw naam dd.25.08.2007 en op het schoolcertificaat op uw naam dd. 09.08.2009 moet worden opgemerkt dat de naam van de student ook hier handmatig is veranderd met behulp van correctievloeistof (documenten 9 & 10).

Bovendien verklaart u op het CGVS dat u in 2003 afstudeerde van de basisschool (CGVS, p. 5). Echter, op het schoolcertificaat op uw naam dd.25.08.2007 staat dat u in het schooljaar 2006-2007 uw zesde jaar van de basisschool heeft afgewerkt (document 9). Dit is niet verenigbaar.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat op het schoolcertificaat op uw naam dd. 09.08.2009 vermeld staat dat u het eerste middelbaar heeft afgelegd in het schooljaar 2008-2009 (document 10). Dit is niet verenigbaar met de informatie vermeld op het schoolcertificaat op uw naam dd. 27.07.2010 met Engelse vertaling. Meer bepaald wordt daarin vermeld dat u in het schooljaar 2009-2010 – dit is één jaar nadat u uw eerste jaar middelbaar zou hebben afgewerkt - succesvol uw middelbare school heeft beëindigd (document 8).

In verband met het dactylodiploma op uw naam dd. 06.11.2005 moet worden opgemerkt dat ook hier de naam van de persoon in kwestie duidelijk handmatig is veranderd.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum van scheiding van uw eerste vrouw en uw huwelijksdatum met uw tweede echtgenote. Meer bepaald verklaart u op het CGVS eerst dat u van uw eerste vrouw bent gescheiden toen u naar Duitsland ging (CGVS, p. 4). Wanneer vervolgens gevraagd wordt wanneer dat was, stelt u dat u in de vijfde maand naar Duitsland ging en dat jullie in de zesde maand scheidden (CGVS, p. 4). Gevraagd naar uw huwelijksdatum met uw tweede vrouw, antwoordt u dat jullie huwden op de 12de van de vijfde maand 2017 (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat u op dat moment nog gehuwd was met uw eerste vrouw M., stelt u dat jullie toen al gescheiden waren, kijkt u vervolgens op het notitieblad van de tolk en zegt u dat de tolk moet schrijven dat u in de vierde maand van M. scheidde en dat u dan huwde (CGVS, p. 4). Wanneer hierna wordt geopperd dat u al gescheiden was vooraleer u naar Duitsland ging, kijkt u weer op het notitieblad van de tolk en antwoordt u niet (CGVS, p. 4). Wanneer vervolgens wordt gevraagd wanneer u in Duitsland was, stelt u dat u op de vierde van de vijfde maand naar Duitsland ging en dat u van haar scheidde toen u al in Duitsland was maar er nog geen verzoek om internationale bescherming had ingediend (CGVS, p. 4).

Hierna stelt u dat u in de vierde maand al naar Duitsland ging en dat ze op de vijfde van de vijfde maand er uw vingerafdrukken namen (CGVS, p. 5). Bovenstaande inconsistenties omtrent de datum van scheiding van uw eerste echtgenote en uw huwelijksdatum met uw tweede echtgenote zijn zeer opmerkelijk.

Betreffende het door u neergelegde huwelijkscertificaat van u en uw tweede echtgenote dd. 15.05.2017 met Engelse vertaling moet bovendien worden opgemerkt dat zowel op het certificaat zelf als op de vertaling ervan telkens drie keer het cijfer "5" van het jaar "2015" is doorstreept en er een "7" is naast geschreven. Bijgevolg zijn deze jaartallen handmatig veranderd van "2015" naar "2017". Echter, in twee stempels onderaan de vertaling staat nog steeds het jaar "2015" geschreven. Bijgevolg wordt ernstig vermoed dat dit document bewust is vervalst.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bovenstaande vastgestelde manipulaties van verschillende documenten waar uw identiteit en burgerlijke staat op staat vermeld, doen ernstig vermoeden dat u bepaalde gegevens aangaande uw identiteit bewust probeert achter te houden en zo de asielinstanties probeert te misleiden. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw identiteit en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Deze elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Daarnaast maakt u uw nieuwe verklaring dat u van uw twee jaar tot 2003 en van oktober 2010 tot maart 2012 in Bardere heeft gewoond, niet aannemelijk.

In dit opzicht moet opnieuw worden gewezen op de in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde onwetendheden over het clanconflict dat sinds 2009 en minstens tot september 2013 in Bardere plaatsvond, over de droogte van 2011 waarbij mensen van het platteland naar Bardere vluchtten waarna Al Shabaab de vluchtelingen verdreven naar de rand van de stad waar in 2011 twee vluchtelingenkampen werden opgezet, over een zeer grote begraafplaats aan de oostelijke kant van Bardere en over twee foto's die u werden getoond op het CGVS. Ook de RVV heeft de beoordeling van uw ongeloofwaardige herkomst uit Bardere, onder andere op basis van deze onwetendheden, bevestigd.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede en huidige verzoek wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet op de hoogte was van verschillende belangrijke gebeurtenissen in Bardere in de periode dat u er zou hebben verbleven, stelt u dat de vergissingen meestal te wijten waren aan de tolk (CGVS, p. 24). Hieromtrent moet worden opgemerkt dat tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek zowel aan het begin als aan het einde van het onderhoud werd gevraagd of u de tolk goed begreep. Beide keren heeft u bevestigend geantwoord (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 2 & 23). Ook de RVV heeft in het kader van uw beroep tegen de beslissing van uw eerste verzoek door het CGVS geoordeeld dat bij het begin van het onderhoud op het CGVS werd nagegaan of u en de tolk elkaar goed verstonden en dat er tijdens het onderhoud en na afloop ervan geen opmerkingen zijn geweest die op een vertaalprobleem konden duiden (arrest RVV nr. 189 544 van 7 juli 2017).

Volledigheidshalve moet hieromtrent worden vastgesteld dat de RVV in het kader van uw eerste verzoek uw vraag om een Mai-tolk niet gegrond achtte aangezien u als eerste taal het Somalisch heeft opgegeven en dit een taal is waarin u uw asielmotieven kon uiteenzetten en u bij aanvang van de asielprocedure het gebruik van deze taal blijkens uw verklaringen in de stukken van het administratief dossier voldoende beheerst.

Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet op de hoogte was van de droogte in Bardere en van verschillende foto's die werden getoond, stelt u dat u er verteld had over de droogte, dat de foto's van moskeeën identiek kunnen zijn, dat u er voor een jaar

was en dat u er een leerkracht was, doch geen traditionele oudere (CGVS, p. 25). Echter, hiermee zijn bovenstaande vastgestelde onwetendheden omtrent Bardere geenszins opgeheven.

Aangezien er nog steeds geen geloof kan worden aan uw verklaarde verblijf in Bardere van uw twee jaar tot 2003 en van oktober 2010 tot maart 2012, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan en die dezelfde zijn als de door u vermelde asielmotieven in het kader van uw eerste verzoek (CGVS, p. 18), niet aangetoond worden. Bovendien werd tijdens uw eerste verzoek door het CGVS gewezen op verschillende vaststellingen die de ongeloofwaardigheid van uw verklaard profiel als oprichter van een privéschool en als leerkracht Engels aan jongens en meisjes en van uw verklaarde problemen met Al Shabaab hierdoor, verder bevestigden. Op 7 juli 2017 volgde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beoordeling.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u uw verklaard professionele activiteiten voor het ministerie van Buitenlandse Zaken in Mogadishu van mei 2012 tot september 2013 (CGVS, p. 11) niet aannemelijk heeft gemaakt. Meer bepaald verklaart u dat u studenten die in het buitenland wilden studeren, informeerde over de procedure en de vereisten hieromtrent, dat u vergaderzalen en inkt voor de printers regelde en dat u soms de minister moest staan opwachten en hem verwelkomen wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10)

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u stelt dat u deze job heeft gekregen omdat uw oom langs moederskant, S. S. S. A., ambassadeur was van Somalië in Zuid-Afrika en dat hij deze job voor u heeft geregeld (CGVS, p. 12). Echter, in mei 2012 – dit is het moment waarop u bij het ministerie zou zijn beginnen werken (CGVS, p. 11) – had Somalië nog geen ambassade in Zuid-Afrika. Meer bepaald is in januari 2013 Sayid Sheriff als eerste Somalische ambassadeur ooit naar Zuid Afrika gezonden (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u verklaart dat u deze job in mei 2012 gekregen heeft omdat uw oom ambassadeur was in Zuid-Afrika, terwijl Somalië er pas sinds januari 2013 een ambassade heeft. Bovendien komt de door u gegeven naam van uw oom die ambassadeur zou zijn geweest – met name “S. S. S. A.”, niet overeen met de beschikbare informatie hieromtrent, met name “S. S.” (zie administratief dossier). Bovendien heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de Somalische ambassadeur in Zuid-Afrika daadwerkelijk uw oom was. Immers, de door u neergelegde foto waarop de ambassadeur te zien is op televisie (de laatste foto van document 15), kan geenszins uw verklaarde familiale band met hem aantonen.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de opeenvolgende ministers van Buitenlandse Zaken in de periode dat u voor dit ministerie zou hebben gewerkt, foutief zijn. Meer bepaald vermeldt u meermaals dat Abdisalam Omar Hadliye de betreffende minister was en dat daarna Fowsiyo Yusuf Haji Aden minister van Buitenlandse Zaken was (CGVS, p. 10 & 11). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat Abdisalam Omar Hadliye minister van Buitenlandse Zaken was van 27 februari 2015 tot 29 maart 2017 en Fowsiyo Yusuf Haji Aden van 4 november 2012 tot 17 januari 2014 (zie administratief dossier). Bijgevolg was Fowsiyo Yusuf Haji Aden minister van Buitenlandse Zaken vooraleer Abdisalam Omar Hadliye dat werd. Uw verklaring dat Abdisalam Omar Hadliye minister was in 2011-2012 en dat hij de minister van Buitenlandse Zaken was toen u er begon te werken (CGVS, p. 12), is dus niet correct (zie administratief dossier). Daarenboven stelt u dat Abdullahi Haji Hassan Mohamed Nuur secretaris-generaal was en dat jullie samen op het ministerie werkten. U verklaarde dit nadat zijn naam u werd genoemd (CGVS, p. 11). Echter, hij was minister van Buitenlandse Zaken van 20 februari 2012 tot 4 november 2012 (zie administratief dossier). Bijgevolg was hij de minister van Buitenlandse Zaken op het moment dat u op dit ministerie begon te werken. Het is zeer vreemd dat u hem niet heeft aangeduid als minister van Buitenlandse Zaken. Bovendien behoort Abdisalam Omar Hadliye tot de subclan Godabiirse die tot de Dir-clan behoort (zie administratief dossier) en niet tot de subclan Dhulbante die tot de Darod-clan behoort, zoals u verklaart (CGVS, p. 12). Bovenstaande onwetendheden inzake de ministers van Buitenlandse Zaken zijn des te opmerkelijker aangezien u verklaart dat u soms de minister moest gaan opwachten wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10).

In verband met uw verklaringen over uw opleiding in Caïro moeten volgende opmerkingen worden gemaakt.

Zo liet u in de “verklaring van meervoudige aanvraag” die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), optekenen dat u voor 18 à 20 dagen naar de Egyptische hoofdstad Caïro ging om er een seminarie over “Peacekeeping” te volgen (verklaring meervoudige aanvraag, punten 15

& 17). Echter, uit de in- en uitreisstempels die in het neergelegde paspoort staan, blijkt dat u slechts 13 dagen in Egypte bent geweest (zie document 1).

Bovendien moet worden opgemerkt dat in ditzelfde paspoort onder de stempel van het Egyptisch visum is geschreven dat u ambtenaar bent voor het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken en deelnemer van een conferentie of opleiding. Ook in de stempel van het Egyptisch visum staat dat u in Egypte bent als "official". Echter, volgens dit paspoort was u op 14 juni 2012 - dit is de uitgiftedatum van dit paspoort en twee dagen voor uw aankomst in Egypte - nog steeds student. Het is bovendien zeer vreemd dat u niet naar Egypte bent gereisd met een dienstpaspoot dat wordt gebruikt voor ambtenaren (zie administratief dossier). Wanneer u op het CGVS een eerste keer wordt gevraagd waarom u niet naar Egypte ging met een dienstpaspoot dat sneller te krijgen is dan een burgerpaspoot indien u voor de overheid werkt, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat de rode covers van het diplomatiek paspoort dat vanuit Turkije wordt geïmporteerd, niet aanwezig waren (CGVS, p. 24). Wanneer u vervolgens wordt op gewezen dat er drie soorten paspoorten zijn, met name een burgerpaspoot, een diplomatiek paspoort en een dienstpaspoot speciaal voor ambtenaren, herhaalt u dat de cover voor het diplomatieke paspoort er niet was en stelt u dat dit het eerste paspoort was dat voor u werd uitgereikt (CGVS, p. 24). Ook nu antwoordt u weer naast de kwestie. Wanneer u hierna opnieuw wordt gevraagd waarom u geen dienstpaspoot had, antwoordt u wederom naast de vraag en stelt u dat het voor u kon uitgegeven zijn, maar dat u het niet nodig had, dat u werkte en naar huis ging (CGVS, p. 24). Wanneer u hierna nogmaals wordt geconfronteerd met de vaststelling dat een dienstpaspoot verplicht is en sneller te verkrijgen dan een burgerpaspoot, stelt u dat de protection officer gelijk heeft, dat uw reis naar Caïro dringend was, dat daarom uw burgerpaspoot werd uitgegeven en dat er maar twee dagen tussen afgifte van het paspoort en de afreis was (CGVS, p. 24). Echter, hiermee heeft u geenszins verklaard waarom er voor u geen dienstpaspoot werd uitgegeven wanneer u naar Caïro ging. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat blijkt dat ook Somalië dienstpaspooten en diplomatieke paspoorten uitgeeft (zie administratief dossier).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaarde jobomschrijving - met name informeerde u studenten die in het buitenland wilden studeren over de procedure en de vereisten hieromtrent, regelde u vergaderzalen en inkt voor de printers en moest u soms de minister staan opwachten en hem verwelkomen wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10) - niet in de lijn ligt met de inhoud van de door u gevolgde opleidingen in Caïro. Meer bepaald stelt u - na het te hebben afgelezen van een door u neergelegd document - dat de opleiding ging over "peacekeeping en conflict resolution" (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met de vaststelling dat u een totaal andere job uitoefende en u wordt gevraagd waarom u deze cursus heeft gevolgd, stelt u dat dit het algemene topic van de training was en dat er iedere dag specifieke lessen waren (CGVS, p. 13). Zo heeft u er bijvoorbeeld geleerd hoe u zich moet kleden, heeft u geleerd over tafelmanieren en protocol, over wie er aanwezig moet zijn wanneer de president een akkoord in het buitenland wilt tekenen en wie er dan plaatsvervangende president is (CGVS, p. 13 & 14). Echter, deze vaardigheden hebben niets te maken met uw verklaarde professionele activiteiten. Wanneer gevraagd wordt of u in Caïro ook iets heeft geleerd dat nuttig was voor uw job, stelt u dat u er leerde over de vereisten die nodig waren wanneer een student in het buitenland wilde studeren en hoe u delegaties moest ontvangen (CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u deze vaardigheden moest leren in Egypte. Deze vaardigheden konden u namelijk gemakkelijk aangeleerd worden in eigen land.

Bovendien moet worden opgemerkt dat de door u neergelegde certificaten steeds vermelden dat het opleidingen in het kader van peace keeping betroffen voor Somalische diplomaten, hetgeen u expliciet ontkent te zijn geweest (CGVS, p. 12). Dit is het geval voor het certificaat van het CCCPA dd. 24-25 juni 2012 (document 3), het certificaat zonder uw naam van de opleiding in Caïro dd. 24-25 juni 2012 (document 18) en het certificaat van het Egyptisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 17-28 januari 2012 (document 4).

Betreffende het door u neergelegde certificaat van het Egyptisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 17-28 januari 2012 moet bovendien worden opgemerkt dat hierin vermeld wordt dat u heeft deelgenomen aan een opleiding in Caïro die plaatsvond van 17 tot 28 januari 2012 (document 4). U verklaart nochtans dat u in Egypte was van 15 tot 29 juni 2012 (CGVS, p. 14). Wanneer u op de DVZ geconfronteerd werd met de vaststelling dat in dit certificaat "januari 2012" wordt vermeld, liet u optekenen dat het seminarie normaal gezien zes maanden duurde, maar dat het slechts 20 dagen duurde omwille van de verkiezingen van Mursi en dat daarom de datum misschien fout is genoteerd (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Bovendien moet worden opgemerkt dat op dit certificaat eerst de naam "A.S.Ab." was getypt en dat daarna de naam handmatig en met behulp van correctievloeistof is veranderd naar "A.S.A." (document 4).

Ook betreffende de door u neergelegde certificaten moet gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande Somalische (ver)vals(t)e documenten kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

In verband met de vijf foto's genomen tijdens de opleiding in Caïro waarvan één foto met begeleidende tekst, moet worden opgemerkt dat deze enkel kunnen aantonen dat u aanwezig was op een opleiding voor Somalische diplomaten die plaatsvond in Caïro op 24 en 25 juni 2012. Echter, deze foto's kunnen geenszins aantonen in welke hoedanigheid u daar aanwezig was en kunnen ook uw verklaarde professionele activiteiten als low ranking ambtenaar van mei 2012 tot september 2013 geenszins aantonen.

Het door u neergelegde kartonnen mapje van CCCPA kan dit evenmin.

In verband met de brief van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 10.06.2015 die zowel in het Somali als in het Engels is opgesteld, moet worden opgemerkt dat in dit document wordt vermeld dat u van 10 juni 2012 tot 10 juni 2015 voor het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken heeft gewerkt (document 14). U daarentegen verklaart dat u van mei 2012 tot september 2013 voor het ministerie heeft gewerkt (CGVS, p. 11). Bovendien verklaart u dat u dit document in juni 2012 kreeg, voor u het land verliet (CGVS, p. 19). Echter, dit document is opgemaakt op 10 juni 2015 (document 14). Met deze vaststelling geconfronteerd, ontkent u dit en stelt u dat dit de vervaldatum is, dat het is opgemaakt in 2012 en dat het van 2012 tot 2015 was (CGVS, p. 19). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met de vaststelling dat zowel op de datum als op de referentie het jaar 2015 wordt vermeld, stelt u dat u deze brief in 2012 had, dat u ze contacteerde en dat dan deze brief hier is uitgegeven (CGVS, p. 19). Wanneer vervolgens wordt doorgevraagd, verklaart u dat u de originele brief had verloren en dat u het ministerie contacteerde en dat ze vervolgens u dit document gaven (CGVS, p. 19). Echter, deze post factum verklaring wordt niet aanvaard en kan bovendien helemaal niet verklaren waarom op dit document staat dat u voor het ministerie heeft gewerkt van 10 juni 2012 tot 10 juni 2015. Wanneer u hierna twee keer wordt gevraagd waarom het ministerie niet heeft geschreven dat u maar tot 2013 heeft gewerkt, komt u niet verder dan te stellen dat u er een jaar werkte en dat ze het niet schreven omdat u niet was ontslagen door het ministerie en het uw eigen wil was om uw werk te verlaten (CGVS, p. 20). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Bovendien moet worden opgemerkt dat de genoteerde website op deze brief, met name "http://www.mofa.gov.so" niet correct is. De juiste website van het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken is namelijk "http://www.mfa.gov.so" (zie administratief dossier). Het is weinig waarschijnlijk dat het ministerie op een brief een verkeerde website en ook een verkeerd e-mail adres – dat ook "mofa.gov.so" bevat - zou zetten. Daarenboven bevestigt u dat de website op dit neergelegd document de website van het ministerie van Buitenlandse Zaken is, wanneer hiernaar wordt gevraagd (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of het internetadres van het ministerie ooit is veranderd, ontkent u dit, stelt u dat het nog steeds hetzelfde adres is en dat enkel de werknemers veranderen (CGVS, p. 22). Hierna bevestigt u nogmaals dat dit de website van het ministerie was (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met de vaststelling dat dit internetadres niet bestaat en dat het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken een ander internetadres had (CGVS, p. 22), stelt u dat dit het internetadres van het ministerie was toen u er werkte en dat u er nu drie jaar weg bent (CGVS, p. 22). Echter, er zijn geen aanwijzingen dat dit internetadres ooit heeft bestaan. Wanneer u opnieuw met de inconsistentie wordt geconfronteerd, stelt u dat het ministerie een website had toen u er werkte, dat u niet weet of het deze was en dat u er enkel als assistent werkte en uw salaris kreeg (CGVS, p. 22). Deze verklaring van u is dan weer tegenstrijdig met uw verklaring dat u bevestigt dat de website op dit neergelegd document de website van het ministerie van Buitenlandse Zaken is.

Ook betreffende dit document moet gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande Somalische (ver)vals(t)e documenten kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende de door u neergelegde badge van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken geldig van 10.07.2012 tot 10.07.2013 (document 14). Daarenboven moet in verband met deze badge worden opgemerkt dat deze slechts geldig was tot 10 juli 2013, terwijl u verklaart voor het ministerie te hebben gewerkt tot september 2013 (CGVS, p. 13). Uw verklaringen dat een andere badge was aangevraagd, dat deze procedure maximaal 3 maanden in beslag nam, dat de bewakers wisten dat u voor de overheid werkte en dat u nergens van verdacht werd en dat u binnen kon met uw vervallen badge (CGVS, p. 21), worden niet aanvaard. Het is immers onwaarschijnlijk dat een ministerie in Somalië dermate weinig controlemechanismen heeft om eventuele ongewenste personen uit de gebouwen van het ministerie te weren.

Betreffende het certificaat van de Somali Community & Literacy Center in Addis Abeba dd. 24.12.2013 moet worden opgemerkt dat het woord "umberalla" er verkeerd is geschreven. Bovendien is dit certificaat opgemaakt in Addis Abeba in Ethiopië. Bijgevolg kan het geenszins uw verklaarde professionele activiteiten en problemen in Somalië - het land waarvan u de nationaliteit bezit en ten aanzien waarvan uw verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld - aantonen.

Het zelfgemaakt certificaat sd. bevat geen enkele informatie over uw verklaarde problemen noch over uw verklaarde verblijfplaatsen. Bovendien verklaart u dit zelf te hebben gemaakt waardoor dit geen bewijswaarde heeft (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17).

Omwille van bovenstaande vaststellingen moet worden vastgesteld dat u uw beroepsactiviteiten voor het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken niet aannemelijk heeft kunnen maken. Hierdoor kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen die u verklaart hierdoor te hebben gekend.

In verband met uw verklaring dat u in september 2013 samen met twee collega's werd beschoten in het district Waberi en u naar het ziekenhuis bent gegaan (CGVS, p. 17), dient bovendien te worden opgemerkt dat u geen enkel document heeft dat de verklaarde beschieting op u en de ziekenhuisopname van uw collega kan aantonen.

Betreffende uw verklaring dat in de beslissing in het kader van uw eerste verzoek staat dat u geen Mai-Mai heeft gesproken en dat u daarom bent geweigerd (verklaring meervoudige aanvraag, punt 15), dient te worden opgemerkt dat nergens in de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek hierover iets vermeld wordt. In de beslissing wordt enkel vermeld dat uw verklaring dat u Mai-Mai spreekt, de vastgestelde onwetendheden geenszins kan verschonen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In verband met de acht foto's waarop volgens u u en enkele familieleden op afgebeeld staan (CGVS, p. 20), moet worden opgemerkt dat deze geen enkele informatie bevatten omtrent uw verklaarde professionele activiteiten en problemen. Ook kunnen ze niet uw verklaarde familiale band met de betreffende personen aantonen.

In verband met de video die u op uw smartphone getoond heeft tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS waarop u te zien bent in Duitsland tijdens een bijeenkomst van de "Somali Blues", een Somalisch-Duitse vereniging (CGVS, p. 20), moet eveneens worden opgemerkt dat deze video geen enkele informatie bevat over uw verklaarde professionele activiteiten en problemen in Somalië.

Betreffende de DHL-enveloppe afkomstig van Kenia moet worden opgemerkt dat de afzender hiervan A.A.M. heet en een adres in Kenia opgeeft. Dit is niet consistent met uw verklaring dat uw broer A.S. deze enveloppe vanuit Mogadishu heeft opgestuurd (CGVS, p. 20 & verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Geconfronteerd met de vaststelling dat er "Kenia" op de enveloppe staat, stelt u op het CGVS dat DHL geen hoofdkantoor in Somalië heeft en dat alles dat van Somalië komt, in Kenia moet worden gecontroleerd omwille van de veiligheid (CGVS, p. 20). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, het verklaart geenszins dat de naam van de afzender niet de naam van uw broer is en waarom zijn adres in Kenia is. Daarenboven is uw verklaring over "Kenia" niet verenigbaar met de door u neergelegde DHL-enveloppe die afkomstig is van Mogadishu en waar geen enkele verwijzing naar Kenia op staat (document 20). Tweemaal geconfronteerd met deze discrepantie, komt u niet verder dan te stellen dat u hun praktische administratie niet kent, dat u niet in Mogadishu bent, dat u eigenaar bent van deze documenten en dat ze vanuit Mogadishu werden gezonden (CGVS, p. 21).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een verdere stijging van het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist.

Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvoien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, de voorzitter van een vrouwenorganisatie en de zoon van een medewerker, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanoudsten, een hoge gevangenisbeambte, een taxichauffeur die vaak ambtenaren vervoert, een voetbalscheidsrechter, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al-Shabaab heeft ook in 2017 het aantal doelgerichte moordaanslagen in de hoofdstad opgedreven, waarbij er een nieuwe tendens wordt gezien in de moorden op personen betrokken bij de verkiezingen in 2016 en 2017. Daarnaast heeft al-Shabaab in 2017 het aantal (complexe) aanslagen opgedreven, waarbij het aantal doden per aanslag stijgt. Op 14 oktober 2017 vond er een zware aanslag plaats in Mogadishu, de zwaarste ooit in Somalië. Er kwamen minstens 512 personen om, de helft van het aantal (vermoedelijke) burgerslachtoffers in 2017. Somalië-experten achten al-Shabaab verantwoordelijk voor deze zware aanslag, die niet opgeëist is. Volgens sommige waarnemers eist al-Shabaab de aanslag niet op omdat er zoveel burgerdoden bij gevallen zijn en ze hun beoogde doelwit zouden gemist hebben. Het eigenlijke doelwit van de aanslag zou een militaire basis of overheidsgebouw geweest zijn. Na de aanslag komen duizenden inwoners, mannen en vrouwen, op straat om te protesteren tegen het geweld door al-Shabaab. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel - , politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In de verslagperiode werd er geen informatie gevonden over burgerdoden bij deze mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door Al Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper TRibunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven.

Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er eind 2016-begin 2017 parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hechtte in het verleden geen geloof aan de nationaliteit en herkomst van verzoekende partij uit Somalië en meer bepaald uit Bardere.

Verzoekende partij heeft een tweede asielaanvraag ingediend en heeft toegegeven tijdens haar eerste asielaanvraag niet helemaal eerlijk te zijn geweest met betrekking tot haar verblijfplaatsen voor haar aankomst in België. Zij heeft - tot haar grote spijt - vertrouwd op het advies van de smokkelaar die haar met allerlei verhaaltjes bang maakte en adviseerde niet te vertellen dat zij ook in Mogadishu had gewoond.

Verzoekende partij heeft haar fout ingezien en heeft tijdens haar tweede asielaanvraag volledig open kaart gespeeld en de waarheid verteld over haar verblijfplaatsen en haar problemen. Zij heeft tal van nieuwe stukken neergelegd die haar relaas en problemen volledig ondersteunen.

Verwerende partij trekt de documenten van verzoekende partij in twijfel. Zij stelt dat de gegevens veranderd zouden zijn. Verzoekende partij ontkent dit met klem. Het zijn haar originele documenten die zij heeft bekomen uit Somalië. Het kan haar niet verweten worden dat sommige van deze documenten niet zo professioneel opgemaakt zijn als hier in België.

Ook het feit dat in Somalië een formele burgerlijke stand en archieven zou ontbreken, doet geen afbreuk aan het onderzoeksplicht van verwerende partij, noch betekent het ipso facto dat de documenten van verzoekende partij vals zouden zijn.

Uw Raad stelde in een recent arrest dat de afwezigheid van registers van burgerlijke stand en archieven in Somalië het CGVS niet ontslaat van haar onderzoeksplicht: (RVV 23 september 2016 - arrest nr 175.525)

In dat arrest vernietigde Uw Raad de beslissing tot niet- inoverwegingname van de vierde asielaanvraag van een Somalische man met Bajuni origine. De man legde onder meer een nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade te Brussel neer, en brieven van zijn regio van herkomst. Uw Raad oordeelde dat de nieuwe voorgelegde stukken de kans aanzienlijk verhogen dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verwerende partij kan zich aldus niet meer verschuilen achter rapporten dat documenten uit Somalië niet betrouwbaar zouden zijn en zo verzaken aan haar onderzoeksplicht.

Dat verzoekende partij zich soms vergiste in sommige data, hoeft niet te verbazen, gezien in haar cultuur hier geen of bijzonder weinig waarde aan wordt gehecht.

Verzoekende partij is tijdens haar tweede asielaanvraag volkomen eerlijk geweest en heeft toegegeven tussen 2002 en 2010, en vanaf maart 2012 niet in Bardere maar in Mogadishu te hebben gewoond.

Dit verklaart waarom zij niet op de hoogte was van bepaalde gebeurtenissen in die periodes in Bardere.

II.1.5. Verzoekende partij heeft uitgebreid over haar problemen in Mogadishu verteld.

Zij werkte op de ministerie van buitenlandse zaken, een job die zij via haar oom verkreeg in 2012. Haar oom had op dat ogenblik reeds een hoge functie en kon deze job voor haar regelen. In 2013 werd hij dan de Somalische ambassadeur in Zuid Afrika. Verwerende partij heeft verzoekende partij op dit punt dan ook verkeerd beregen. Zij heet deze job gekregen dankzij haar oom, maar niet omdat hij op dat ogenblik reeds ambassadeur was. Later werd hij dat, verzoekende partij heeft het op deze manier trachten uit te leggen, maar werd klaarblijkelijk verkeerd begrepen.

Ook de politieke kennis van verzoekende partij - meer bepaald de ministers van buitenlandse zaken - wordt door verwerende partij in twijfel getrokken. Eerstens dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij politiek niet actief was, zij was meer een loopjongen. Ten tweede kon zij de verschillende ministers opnoemen, maar zij vergiste zich in de chronologie. De gebeurtenissen dateren ook van een hele tijd geleden, verzoekende partij heeft bijzonder veel meegemaakt en was erg gestresseerd tijdens het gehoor. Verwerende partij dient een beetje redelijk te werk te gaan en rekening te houden met de (gemoeds)toestand van verzoekende partij.

II.1.6. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld wat er is gebeurd. Verwerende partij hecht ten onrechte geen geloof aan het relaas van verzoekende partij.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

- In een tweede middel licht verzoeker toe als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 26 januari 2018 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Verwerende partij stelt zelf dat de situatie in Mogadishu desastreus is, maar tracht dit meteen te relativeren. Dit is niet ernstig...

[citaat bestreden beslissing]

Zo stelt het CEDOCA-rapport dat het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen die plaatsvinden en dat hun aantal voornamelijk in Mogadishu veel hoger ligt dan hetgeen kon worden gerapporteerd: p. 23

[citaat COI Focus]

en p. 30 :

[citaat COI Focus]

Hetgeen dat wel kon worden gerapporteerd is hallucinant: p. 24 -25

[citaat COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden. De lijst van de aanslagen in Mogadishu in 2017 - waar veelal gewone burgers omkwamen - is schrijnend (p. 26-28):

[citaat COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid én de stijging van de burgerdoden in vergelijking met 2015 en 2016 (p. 59) :

[citaat COI Focus]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is

Zeker sinds oktober 2017 is de situatie in Mogadishu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats, met meer dan 500 doden en gewonden, allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3)

Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanweige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Ook in 2018 heeft het geweld zich voortgezet: bij een aanslag van 24 februari 2018 vielen 38 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag (stuk 5)

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.9"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",26 which disproportionately affects the civilian population.27 During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.28"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities."

38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS. 40 In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period.

Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu.

AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia. " De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>):

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control.

Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel "Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia's worst terrorist attack" van Jason Burke van 16 oktober 2017 (stuk 3);

- artikel "At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel" van Associated Press in Mogadishu van 29 oktober 2017 (stuk 4);

- artikel "Somalia: Death toll mounts after Mogadishu palace attack" (stuk 5).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Hij beperkt zich in het verzoekschrift in wezen tot het louter volharden in de geloofwaardigheid van zijn verklaringen die hij thans, in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming, heeft afgelegd en in de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten, alsook het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee kan hij echter de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing niet weerleggen, noch ontkrachten.

Verzoeker voert immers aan dat hij in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij van 2003 tot 2010 en van maart 2012 tot 2013 niet in Bardere maar in Mogadishu verbleef en van oktober 2013 tot mei 2015 in Ethiopië (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5-6), hetgeen verklaart waarom hij niet op de hoogte is van bepaalde gebeurtenissen in die periodes in

Bardere. De Raad merkt echter op dat uit het arrest van de Raad, in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, blijkt dat verzoekers kennis over (i) clanconflicten in Bardere van 2009 tot 2014, (ii) de droogte van 2011 en de vluchtelingenstromen naar Bardere in deze periode, (iii) de begraafplaats en (iv) foto's van de moskeeën in Bardere en (v) het bankbiljet van 1000 Somalische shilling lacunair is (RvV 7 juli 2017, nr. 189 544). Gezien deze vaststellingen betrekking hebben op verzoekers herkomst uit Bardere en de periodes waarin verzoeker volgens zijn huidige verklaringen daar verbleef, merkt de Raad op dat zijn herkomst en verblijf in Bardere vanaf 1993 tot 2003 en van oktober 2010 tot maart 2012 andermaal als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de vermeende problemen die er zich zouden hebben voorgedaan, zijnde de vervolging door Al Shabaab omwille van de door verzoeker geopende school. Bovendien werd in hetzelfde arrest reeds geoordeeld dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over deze vervolgingsfeiten wordt ondermijnd door verschillende onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden, zijnde de vaststelling dat verzoeker (i) geen begin van bewijs neerlegt van zijn beroep of school, (ii) tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn gevangenschap bij Al Shabaab en (iii) de moord op zijn vader en zus (*Ibid.*). De door verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen en documenten kunnen deze vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit Bardere en de vermeende vervolgingsfeiten aldaar niet in een ander daglicht stellen.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten door Al Shabaab die voortvloeien uit zijn verblijf in Mogadishu en zijn werk bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken daar, gezien verzoeker deze werkzaamheden niet aannemelijk maakt. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij dit werk in 2012 kon bekomen via zijn oom, maar dat deze op dat moment louter een hoge functie had bij de overheid en pas in 2013 de Somalische ambassadeur in Zuid-Afrika werd, merkt de Raad op dat dit verweer klemmt met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde immers dat *“vertel hoe u deze job heeft gekregen? u vraagt me een goede vraag. ik kreeg de job omdat mijn oom langs moederskant was Somali ambassadeur in Zuid afrika, Pretoria, hij arrangeerde de job voor mij. Hij wordt genoemd. S. S. S. A.”*. Hieruit blijkt genoegzaam dat verzoeker verklaarde dat hij in mei 2012 aan zijn werk bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken geraakte omdat zijn oom de Somalische ambassadeur voor Zuid-Afrika was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11-12). Verzoekers verklaringen zijn aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, doch tegenstrijdig met de informatie beschikbaar in het administratief dossier waaruit blijkt dat Somalië pas sinds januari 2013 een ambassade heeft in Zuid-Afrika (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 2 en 3). Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat de door hem opgegeven naam van zijn oom (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11-12) niet overeenstemt met de naam van de ambassadeur in Zuid-Afrika zoals blijkt uit de landeninformatie (Landeninformatie, stuk 14, nrs. 2 en 3).

Waar verzoeker bovendien de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn kennis van de ministers van buitenlandse zaken tracht te minimaliseren door aan te voeren dat hij niet politiek actief was en zich louter vergiste in de chronologie, merkt de Raad op dat van verzoeker, die verklaarde van mei 2012 tot oktober 2013 bij het Somalisch Ministerie van Buitenlandse Zaken te hebben gewerkt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10-11), gedetailleerde en correcte verklaringen kan afleggen over de Ministers van Buitenlandse Zaken in die periode, zeker gezien hij naar aanleiding van de vermeende problemen omwille van dit werk in België om internationale bescherming verzoekt. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij de ministers soms diende te verwelkomen (*Ibid.*, p. 9-10). Verzoekers verweer dat het lang geleden is, hij veel heeft meegemaakt en stress had tijdens het persoonlijk onderhoud kan hieraan geen afbreuk doen, temeer nu verzoeker geen bewijs voorlegt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau laat staan in die mate dat zij een verklaring kunnen bieden voor verzoekers incorrecte verklaringen.

Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers werkzaamheden bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Mogadishu, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen die hieruit zouden voortvloeien.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit.

In deze dient te worden opgemerkt dat de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde documenten op ernstige wijze wordt ondermijnd door de vaststelling dat op verschillende documenten gegevens handmatig werden veranderd en met correctievloeistof werden aangepast (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 13, nrs. 2, 4, 6, 9, 10, 11), hetgeen door verzoeker niet wordt betwist. Verzoekers verweer dat hem *“niet kan worden verweten dat sommige van deze documenten niet zo professioneel opgemaakt zijn als hier in België”* kan echter niet worden aanvaard, gezien dergelijke onregelmatigheden niet aannemelijk zijn, temeer indien deze documenten uitgaan van een officiële instantie. De Raad is van oordeel dat de authenticiteit van deze documenten hierdoor ernstig wordt ondermijnd. Bovendien merkt de Raad op dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat de door verzoeker neergelegde documenten inhoudelijk overeenstemmen met zijn verklaringen en de andere door hem neergelegde documenten. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn documenten is dit *in casu* niet het geval, hetgeen de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten andermaal ondermijnt. Verzoekers verweer dat hij zich vergiste in data omdat hier weinig waarde aan wordt gehecht betreft een louter blote bewering, die bovendien wordt ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker doorheen zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijk gaf kennis te hebben van verschillende data toen hem hiernaar gevraagd werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4, 5, 6, 8, 14, 16, 21), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze correct weergeeft. De bewijswaarde van de neergelegde documenten wordt verder ondermijnd doordat uit objectieve informatie, met name de *“COI Focus, Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van Cedoca van 9 september 2016 (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1) blijkt dat corruptie in Somalië wijdverspreid is en tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Zijn poging om de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming bewust te misleiden met valse of niet-authentieke documenten ondergraaft zijn geloofwaardigheid dan ook volledig.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat u in het kader van uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming stelt dat u gedurende uw eerste verzoek niet de waarheid heeft verteld. In werkelijkheid heeft u niet alleen in Bardere gewoond, doch ook in de Somalische hoofdstad Mogadishu van 2003 tot oktober 2010 en van maart 2012 tot oktober 2013 en in Ethiopië van oktober 2013 tot mei 2015 (CGVS, p. 5 & 6). Eveneens geeft u nu een andere geboortedatum en -plaats. Meer bepaald verklaart u nu te zijn geboren in Baidabo op 23 september 1991 (CGVS, p. 4). Bovendien haalt u nu problemen met Al Shabaab aan die u verklaart in Mogadishu te hebben gekend omwille van uw werk bij het ministerie van Buitenlandse Zaken en waardoor u Somalië heeft verlaten (CGVS, p. 15).

Er moet wat betreft uw nieuwe verklaringen vooreerst worden vastgesteld dat u geen afdoende verklaring aanbrengt voor het afleggen van uw leugenachtige verklaringen in het kader van uw eerste verzoek met betrekking tot de plaatsen waar u voor uw aankomst in België zou hebben verbleven, uw geboorteplaats en -geboortedatum en uw omissies betreffende de problemen waardoor u Somalië heeft verlaten. Dat de smokkelaar u adviseerde om niet de waarheid te vertellen (CGVS, p. 15), ontslaat u geenszins van de verplichting die op een verzoeker rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van het eerste verzoek dat plaatsvond op het CGVS dd. 30 januari 2017, werd u bovendien uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat het CGVS geen geloof hechtte aan uw beweerd verblijf in Bardere. U werd er eveneens op gewezen dat indien u geen zicht gaf op uw werkelijke verblijfplaatsen dit negatieve gevolgen kon hebben voor de beslissing. Tevens werd benadrukt dat een eventueel verblijf in een derde land op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 2 en 22). Ondanks het feit dat u de kans werd geboden om klaarheid te scheppen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België en de ware toedracht van uw problemen, bleef u echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 23). Ook in het kader van uw beroep bij de RvV bleef u overigens vasthouden aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Een dergelijke handelwijze getuigt niet van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade .

De vaststelling dat u in het kader van uw tweede en huidige verzoek stelt dat u de Belgische asielinstanties gedurende uw verzoek bewust heeft proberen te misleiden, ondermijnt reeds op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Daarenboven dienen verschillende opmerkingen te worden geformuleerd over uw nieuwe verklaringen in verband met uw opgegeven identiteit en burgerlijke staat.

Betreffende de bevestiging van identiteit op uw naam dd. 25.03.2008 waarin wordt vermeld dat u op dat moment woonachtig was in Mogadishu, moet worden opgemerkt dat de naam van de persoon in kwestie en het geboortjaar handmatig zijn veranderd (document 2).

In verband met het schoolcertificaat op uw naam dd.25.08.2007 en op het schoolcertificaat op uw naam dd. 09.08.2009 moet worden opgemerkt dat de naam van de student ook hier handmatig is veranderd met behulp van correctievloeistof (documenten 9 & 10).

Bovendien verklaart u op het CGVS dat u in 2003 afstudeerde van de basisschool (CGVS, p. 5). Echter, op het schoolcertificaat op uw naam dd.25.08.2007 staat dat u in het schooljaar 2006-2007 uw zesde jaar van de basisschool heeft afgewerkt (document 9). Dit is niet verenigbaar.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat op het schoolcertificaat op uw naam dd. 09.08.2009 vermeld staat dat u het eerste middelbaar heeft afgelegd in het schooljaar 2008-2009 (document 10). Dit is niet verenigbaar met de informatie vermeld op het schoolcertificaat op uw naam dd. 27.07.2010 met Engelse vertaling. Meer bepaald wordt daarin vermeld dat u in het schooljaar 2009-2010 – dit is één jaar nadat u uw eerste jaar middelbaar zou hebben afgewerkt - succesvol uw middelbare school heeft beëindigd (document 8).

In verband met het dactylodiploma op uw naam dd. 06.11.2005 moet worden opgemerkt dat ook hier de naam van de persoon in kwestie duidelijk handmatig is veranderd.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum van scheiding van uw eerste vrouw en uw huwelijksdatum met uw tweede echtgenote. Meer bepaald verklaart u op het CGVS eerst dat u van uw eerste vrouw bent gescheiden toen u naar Duitsland ging (CGVS, p. 4). Wanneer vervolgens gevraagd wordt wanneer dat was, stelt u dat u in de vijfde maand naar Duitsland ging en dat jullie in de zesde maand scheidden (CGVS, p. 4). Gevraagd naar uw huwelijksdatum met uw tweede vrouw, antwoordt u dat jullie huwden op de 12de van de vijfde maand 2017 (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat u op dat moment nog gehuwd was met uw eerste vrouw M., stelt u dat jullie toen al gescheiden waren, kijkt u vervolgens op het notitieblad van de tolk en zegt u dat de tolk moet schrijven dat u in de vierde maand van M. scheidde en dat u dan huwde (CGVS, p. 4). Wanneer hierna wordt geopperd dat u al gescheiden was vooraleer u naar Duitsland ging, kijkt u weer op het notitieblad van de tolk en antwoordt u niet (CGVS, p. 4). Wanneer vervolgens wordt gevraagd wanneer u in Duitsland was, stelt u dat u op de vierde van de vijfde maand naar Duitsland ging en dat u van haar scheidde toen u al in Duitsland was maar er nog geen verzoek om internationale bescherming had ingediend (CGVS, p. 4). Hierna stelt u dat u in de vierde maand al naar Duitsland ging en dat ze op de vijfde van de vijfde maand er uw vingerafdrukken namen (CGVS, p. 5). Bovenstaande inconsistenties omtrent de datum van scheiding van uw eerste echtgenote en uw huwelijksdatum met uw tweede echtgenote zijn zeer opmerkelijk.

Betreffende het door u neergelegde huwelijkscertificaat van u en uw tweede echtgenote dd. 15.05.2017 met Engelse vertaling moet bovendien worden opgemerkt dat zowel op het certificaat zelf als op de vertaling ervan telkens drie keer het cijfer "5" van het jaar "2015" is doorstreept en er een "7" is naast geschreven. Bijgevolg zijn deze jaartallen handmatig veranderd van "2015" naar "2017". Echter, in twee stempels onderaan de vertaling staat nog steeds het jaar "2015" geschreven. Bijgevolg wordt ernstig vermoed dat dit document bewust is vervalst.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers.

Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bovenstaande vastgestelde manipulaties van verschillende documenten waar uw identiteit en burgerlijke staat op staat vermeld, doen ernstig vermoeden dat u bepaalde gegevens aangaande uw identiteit bewust probeert achter te houden en zo de asielinstanties probeert te misleiden. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw identiteit en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Deze elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Daarnaast maakt u uw nieuwe verklaring dat u van uw twee jaar tot 2003 en van oktober 2010 tot maart 2012 in Bardere heeft gewoond, niet aannemelijk.

In dit opzicht moet opnieuw worden gewezen op de in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde onwetendheden over het clanconflict dat sinds 2009 en minstens tot september 2013 in Bardere plaatsvond, over de droogte van 2011 waarbij mensen van het platteland naar Bardere vluchtten waarna Al Shabaab de vluchtelingen verdreven naar de rand van de stad waar in 2011 twee vluchtelingenkampen werden opgezet, over een zeer grote begraafplaats aan de oostelijke kant van Bardere en over twee foto's die u werden getoond op het CGVS. Ook de RVV heeft de beoordeling van uw ongeloofwaardige herkomst uit Bardere, onder andere op basis van deze onwetendheden, bevestigd.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van uw tweede en huidige verzoek wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet op de hoogte was van verschillende belangrijke gebeurtenissen in Bardere in de periode dat u er zou hebben verbleven, stelt u dat de vergissingen meestal te wijten waren aan de tolk (CGVS, p. 24). Hieromtrent moet worden opgemerkt dat tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek zowel aan het begin als aan het einde van het onderhoud werd gevraagd of u de tolk goed begreep. Beide keren heeft u bevestigend geantwoord (CGVS 1e verzoek dd. 30.01.2017, p. 2 & 23). Ook de RVV heeft in het kader van uw beroep tegen de beslissing van uw eerste verzoek door het CGVS geoordeeld dat bij het begin van het onderhoud op het CGVS werd nagegaan of u en de tolk elkaar goed verstonden en dat er tijdens het onderhoud en na afloop ervan geen opmerkingen zijn geweest die op een vertaalprobleem konden duiden (arrest RVV nr. 189 544 van 7 juli 2017).

Volledigheidshalve moet hieromtrent worden vastgesteld dat de RVV in het kader van uw eerste verzoek uw vraag om een Mai-tolk niet gegrond achtte aangezien u als eerste taal het Somalisch heeft opgegeven en dit een taal is waarin u uw asielmotieven kon uiteenzetten en u bij aanvang van de asielprocedure het gebruik van deze taal blijktens uw verklaringen in de stukken van het administratief dossier voldoende beheerst.

Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet op de hoogte was van de droogte in Bardere en van verschillende foto's die werden getoond, stelt u dat u er verteld had over de droogte, dat de foto's van moskeeën identiek kunnen zijn, dat u er voor een jaar was en dat u er een leerkracht was, doch geen traditionele oudere (CGVS, p. 25). Echter, hiermee zijn bovenstaande vastgestelde onwetendheden omtrent Bardere geenszins opgeheven.

Aangezien er nog steeds geen geloof kan worden aan uw verklaarde verblijf in Bardere van uw twee jaar tot 2003 en van oktober 2010 tot maart 2012, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan en die dezelfde zijn als de door u vermelde asielmotieven in het kader van uw eerste verzoek (CGVS, p. 18), niet aangetoond worden. Bovendien werd tijdens uw eerste verzoek door het CGVS gewezen op verschillende vaststellingen die de ongeloofwaardigheid van uw verklaard profiel als oprichter van een privéschool en als leerkracht Engels aan jongens en meisjes en van uw verklaarde problemen met Al Shabaab hierdoor, verder bevestigden. Op 7 juli 2017 volgde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beoordeling.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u uw verklaard professionele activiteiten voor het ministerie van Buitenlandse Zaken in Mogadishu van mei 2012 tot september 2013 (CGVS, p. 11) niet aannemelijk heeft gemaakt. Meer bepaald verklaart u dat u studenten die in het buitenland wilden studeren, informeerde over de procedure en de vereisten hieromtrent, dat u vergaderzalen en inkt voor de printers regelde en dat u soms de minister moest staan opwachten en hem verwelkomen wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10)

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u stelt dat u deze job heeft gekregen omdat uw oom langs moederskant, Sharif Sidkey Sharif Abdullahi, ambassadeur was van Somalië in Zuid-Afrika en dat hij deze job voor u heeft geregeld (CGVS, p. 12). Echter, in mei 2012 – dit is het moment waarop u bij het ministerie zou zijn beginnen werken (CGVS, p. 11) – had Somalië nog geen ambassade in Zuid-Afrika. Meer bepaald is in januari 2013 Sayid Sheriff als eerste Somalische ambassadeur ooit naar Zuid Afrika gezonden (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u verklaart dat u deze job in mei 2012 gekregen heeft omdat uw oom ambassadeur was in Zuid-Afrika, terwijl Somalië er pas sinds januari 2013 een ambassade heeft. Bovendien komt de door u gegeven naam van uw oom die ambassadeur zou zijn geweest – met name “Sharif Sidkey Sharif Abdullahi”, niet overeen met de beschikbare informatie hieromtrent, met name “Sayid Sheriff” (zie administratief dossier). Bovendien heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de Somalische ambassadeur in Zuid-Afrika daadwerkelijk uw oom was. Immers, de door u neergelegde foto waarop de ambassadeur te zien is op televisie (de laatste foto van document 15), kan geenszins uw verklaarde familiale band met hem aantonen.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de opeenvolgende ministers van Buitenlandse Zaken in de periode dat u voor dit ministerie zou hebben gewerkt, foutief zijn. Meer bepaald vermeldt u meermaals dat Abdisalam Omar Hadliye de betreffende minister was en dat daarna Fowsiyo Yusuf Haji Aden minister van Buitenlandse Zaken was (CGVS, p. 10 & 11). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat Abdisalam Omar Hadliye minister van Buitenlandse Zaken was van 27 februari 2015 tot 29 maart 2017 en Fowsiyo Yusuf Haji Aden van 4 november 2012 tot 17 januari 2014 (zie administratief dossier). Bijgevolg was Fowsiyo Yusuf Haji Aden minister van Buitenlandse Zaken vooraleer Abdisalam Omar Hadliye dat werd. Uw verklaring dat Abdisalam Omar Hadliye minister was in 2011-2012 en dat hij de minister van Buitenlandse Zaken was toen u er begon te werken (CGVS, p. 12), is dus niet correct (zie administratief dossier). Daarenboven stelt u dat Abdullahi Haji Hassan Mohamed Nuur secretaris-generaal was en dat jullie samen op het ministerie werkten. U verklaarde dit nadat zijn naam u werd genoemd (CGVS, p. 11). Echter, hij was minister van Buitenlandse Zaken van 20 februari 2012 tot 4 november 2012 (zie administratief dossier). Bijgevolg was hij de minister van Buitenlandse Zaken op het moment dat u op dit ministerie begon te werken. Het is zeer vreemd dat u hem niet heeft aangeduid als minister van Buitenlandse Zaken. Bovendien behoort Abdisalam Omar Hadliye tot de subclan Godabirre die tot de Dir-clan behoort (zie administratief dossier) en niet tot de subclan Dhulbante die tot de Darod-clan behoort, zoals u verklaart (CGVS, p. 12). Bovenstaande onwetendheden inzake de ministers van Buitenlandse Zaken zijn des te opmerkelijker aangezien u verklaart dat u soms de minister moest gaan opwachten wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10).

In verband met uw verklaringen over uw opleiding in Caïro moeten volgende opmerkingen worden gemaakt.

Zo liet u in de “verklaring van meervoudige aanvraag” die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), optekenen dat u voor 18 à 20 dagen naar de Egyptische hoofdstad Caïro ging om er een seminarie over “Peacekeeping” te volgen (verklaring meervoudige aanvraag, punten 15 & 17). Echter, uit de in- en uitreisstempels die in het neergelegde paspoort staan, blijkt dat u slechts 13 dagen in Egypte bent geweest (zie document 1).

Bovendien moet worden opgemerkt dat in ditzelfde paspoort onder de stempel van het Egyptisch visum is geschreven dat u ambtenaar bent voor het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken en deelnemer van een conferentie of opleiding. Ook in de stempel van het Egyptisch visum staat dat u in Egypte bent als “official”. Echter, volgens dit paspoort was u op 14 juni 2012 - dit is de uitgiftedatum van dit paspoort en twee dagen voor uw aankomst in Egypte - nog steeds student. Het is bovendien zeer vreemd dat u niet naar Egypte bent gereisd met een dienstpaspoort dat wordt gebruikt voor ambtenaren (zie administratief dossier). Wanneer u op het CGVS een eerste keer wordt gevraagd waarom u niet naar Egypte ging met een dienstpaspoort dat sneller te krijgen is dan een burgerpaspoort indien u voor de overheid werkt, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat de rode covers van het diplomatiek paspoort dat vanuit Turkije wordt geïmporteerd, niet aanwezig waren (CGVS, p. 24). Wanneer u vervolgens wordt op gewezen dat er drie soorten paspoorten zijn, met name een burgerpaspoort, een diplomatiek paspoort en een dienstpaspoort speciaal voor ambtenaren, herhaalt u dat de cover voor het diplomatieke paspoort er niet was en stelt u dat dit het eerste paspoort was dat voor u werd uitgereikt (CGVS, p. 24). Ook nu antwoordt u weer naast de kwestie. Wanneer u hierna opnieuw wordt gevraagd waarom u geen dienstpaspoort had, antwoordt u wederom naast de vraag en stelt u dat het voor u kon uitgegeven zijn, maar dat u het niet nodig had, dat u werkte en naar huis ging (CGVS, p. 24). Wanneer u hierna nogmaals wordt geconfronteerd met de vaststelling dat een dienstpaspoort verplicht

is en sneller te verkrijgen dan een burgerpaspoort, stelt u dat de protection officer gelijk heeft, dat uw reis naar Caïro dringend was, dat daarom uw burgerpaspoort werd uitgegeven en dat er maar twee dagen tussen afgifte van het paspoort en de afreis was (CGVS, p. 24). Echter, hiermee heeft u geenszins verklaard waarom er voor u geen dienstpaspoot werd uitgegeven wanneer u naar Caïro ging. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat blijkt dat ook Somalië dienstpaspooten en diplomatieke paspoorten uitgeeft (zie administratief dossier).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat bronnen die de uitgifte van documenten in Somalië beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaarde jobomschrijving - met name informeerde u studenten die in het buitenland wilden studeren over de procedure en de vereisten hieromtrent, regelde u vergaderzalen en inkt voor de printers en moest u soms de minister staan opwachten en hem verwelkomen wanneer hij van de luchthaven kwam (CGVS, p. 9 & 10) - niet in de lijn ligt met de inhoud van de door u gevolgde opleidingen in Caïro. Meer bepaald stelt u – na het te hebben afgelezen van een door u neergelegd document – dat de opleiding ging over “peacekeeping en conflict resolution” (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met de vaststelling dat u een totaal andere job uitoefende en u wordt gevraagd waarom u deze cursus heeft gevolgd, stelt u dat dit het algemene topic van de training was en dat er iedere dag specifieke lessen waren (CGVS, p. 13). Zo heeft u er bijvoorbeeld geleerd hoe u zich moet kleden, heeft u geleerd over tafelmanieren en protocol, over wie er aanwezig moet zijn wanneer de president een akkoord in het buitenland wilt tekenen en wie er dan plaatsvervangende president is (CGVS, p. 13 & 14). Echter, deze vaardigheden hebben niets te maken met uw verklaarde professionele activiteiten. Wanneer gevraagd wordt of u in Caïro ook iets heeft geleerd dat nuttig was voor uw job, stelt u dat u er leerde over de vereisten die nodig waren wanneer een student in het buitenland wilde studeren en hoe u delegaties moest ontvangen (CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u deze vaardigheden moest leren in Egypte. Deze vaardigheden konden u namelijk gemakkelijk aangeleerd worden in eigen land.

Bovendien moet worden opgemerkt dat de door u neergelegde certificaten steeds vermelden dat het opleidingen in het kader van peace keeping betroffen voor Somalische diplomaten, hetgeen u expliciet ontkent te zijn geweest (CGVS, p. 12). Dit is het geval voor het certificaat van het CCCPA dd. 24-25 juni 2012 (document 3), het certificaat zonder uw naam van de opleiding in Caïro dd. 24-25 juni 2012 (document 18) en het certificaat van het Egyptisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 17-28 januari 2012 (document 4).

Betreffende het door u neergelegde certificaat van het Egyptisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 17-28 januari 2012 moet bovendien worden opgemerkt dat hierin vermeld wordt dat u heeft deelgenomen aan een opleiding in Caïro die plaatsvond van 17 tot 28 januari 2012 (document 4). U verklaart nochtans dat u in Egypte was van 15 tot 29 juni 2012 (CGVS, p. 14). Wanneer u op de DVZ geconfronteerd werd met de vaststelling dat in dit certificaat “januari 2012” wordt vermeld, liet u optekenen dat het seminarie normaal gezien zes maanden duurde, maar dat het slechts 20 dagen duurde omwille van de verkiezingen van Mursi en dat daarom de datum misschien fout is genoteerd (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Bovendien moet worden opgemerkt dat op dit certificaat eerst de naam “A.S.Ab.” was getypt en dat daarna de naam handmatig en met behulp van correctievloeistof is veranderd naar “A.S.A.” (document 4).

Ook betreffende de door u neergelegde certificaten moet gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande Somalische (ver)vals(t)e documenten kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

In verband met de vijf foto's genomen tijdens de opleiding in Caïro waarvan één foto met begeleidende tekst, moet worden opgemerkt dat deze enkel kunnen aantonen dat u aanwezig was op een opleiding voor Somalische diplomaten die plaatsvond in Caïro op 24 en 25 juni 2012.

Echter, deze foto's kunnen geenszins aantonen in welke hoedanigheid u daar aanwezig was en kunnen ook uw verklaarde professionele activiteiten als low ranking ambtenaar van mei 2012 tot september 2013 geenszins aantonen.

Het door u neergelegde kartonnen mapje van CCCPA kan dit evenmin.

In verband met de brief van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 10.06.2015 die zowel in het Somali als in het Engels is opgesteld, moet worden opgemerkt dat in dit document wordt vermeld dat u van 10 juni 2012 tot 10 juni 2015 voor het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken heeft gewerkt (document 14). U daarentegen verklaart dat u van mei 2012 tot september 2013 voor het ministerie heeft gewerkt (CGVS, p. 11). Bovendien verklaart u dat u dit document in juni 2012 kreeg, voor u het land verliet (CGVS, p. 19). Echter, dit document is opgemaakt op 10 juni 2015 (document 14). Met deze vaststelling geconfronteerd, ontkent u dit en stelt u dat dit de vervaldatum is, dat het is opgemaakt in 2012 en dat het van 2012 tot 2015 was (CGVS, p. 19). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met de vaststelling dat zowel op de datum als op de referentie het jaar 2015 wordt vermeld, stelt u dat u deze brief in 2012 had, dat u ze contacteerde en dat dan deze brief hier is uitgegeven (CGVS, p. 19). Wanneer vervolgens wordt doorgevraagd, verklaart u dat u de originele brief had verloren en dat u het ministerie contacteerde en dat ze vervolgens u dit document gaven (CGVS, p. 19). Echter, deze post factum verklaring wordt niet aanvaard en kan bovendien helemaal niet verklaren waarom op dit document staat dat u voor het ministerie heeft gewerkt van 10 juni 2012 tot 10 juni 2015. Wanneer u hierna twee keer wordt gevraagd waarom het ministerie niet heeft geschreven dat u maar tot 2013 heeft gewerkt, komt u niet verder dan te stellen dat u er een jaar werkte en dat ze het niet schreven omdat u niet was ontslagen door het ministerie en het uw eigen wil was om uw werk te verlaten (CGVS, p. 20). Deze verklaringen worden niet aanvaard. Bovendien moet worden opgemerkt dat de genoteerde website op deze brief, met name "http://www.mofa.gov.so" niet correct is. De juiste website van het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken is namelijk "http://www.mfa.gov.so" (zie administratief dossier). Het is weinig waarschijnlijk dat het ministerie op een brief een verkeerde website en ook een verkeerd e-mail adres – dat ook "mofa.gov.so" bevat - zou zetten. Daarenboven bevestigt u dat de website op dit neergelegd document de website van het ministerie van Buitenlandse Zaken is, wanneer hiernaar wordt gevraagd (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of het internetadres van het ministerie ooit is veranderd, ontkent u dit, stelt u dat het nog steeds hetzelfde adres is en dat enkel de werknemers veranderen (CGVS, p. 22). Hierna bevestigt u nogmaals dat dit de website van het ministerie was (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met de vaststelling dat dit internetadres niet bestaat en dat het Somalische ministerie van Buitenlandse Zaken een ander internetadres had (CGVS, p. 22), stelt u dat dit het internetadres van het ministerie was toen u er werkte en dat u er nu drie jaar weg bent (CGVS, p. 22). Echter, er zijn geen aanwijzingen dat dit internetadres ooit heeft bestaan. Wanneer u opnieuw met de inconsistentie wordt geconfronteerd, stelt u dat het ministerie een website had toen u er werkte, dat u niet weet of het deze was en dat u er enkel als assistent werkte en uw salaris kreeg (CGVS, p. 22). Deze verklaring van u is dan weer tegenstrijdig met uw verklaring dat u bevestigt dat de website op dit neergelegd document de website van het ministerie van Buitenlandse Zaken is.

Ook betreffende dit document moet gewezen worden naar het gemak waarmee allerhande Somalische (ver)vals(t)e documenten kunnen worden verkregen (zie administratief dossier).

Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende de door u neergelegde badge van het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken geldig van 10.07.2012 tot 10.07.2013 (document 14). Daarenboven moet in verband met deze badge worden opgemerkt dat deze slechts geldig was tot 10 juli 2013, terwijl u verklaart voor het ministerie te hebben gewerkt tot september 2013 (CGVS, p. 13). Uw verklaringen dat een andere badge was aangevraagd, dat deze procedure maximaal 3 maanden in beslag nam, dat de bewakers wisten dat u voor de overheid werkte en dat u nergens van verdacht werd en dat u binnen kon met uw vervallen badge (CGVS, p. 21), worden niet aanvaard. Het is immers onwaarschijnlijk dat een ministerie in Somalië dermate weinig controlemechanismen heeft om eventuele ongewenste personen uit de gebouwen van het ministerie te weren.

Betreffende het certificaat van de Somali Community & Literacy Center in Addis Abeba dd. 24.12.2013 moet worden opgemerkt dat het woord "umberalla" er verkeerd is geschreven. Bovendien is dit certificaat opgemaakt in Addis Abeba in Ethiopië. Bijgevolg kan het geenszins uw verklaarde professionele activiteiten en problemen in Somalië - het land waarvan u de nationaliteit bezit en ten aanzien waarvan uw verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld - aantonen.

Het zelfgemaakt certificaat sd. bevat geen enkele informatie over uw verklaarde problemen noch over uw verklaarde verblijfplaatsen. Bovendien verklaart u dit zelf te hebben gemaakt waardoor dit geen bewijswaarde heeft (verklaring meervoudige aanvraag, punt 17).

Omwille van bovenstaande vaststellingen moet worden vastgesteld dat u uw beroepsactiviteiten voor het Somalisch ministerie van Buitenlandse Zaken niet aannemelijk heeft kunnen maken. Hierdoor kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen die u verklaart hierdoor te hebben gekend.

In verband met uw verklaring dat u in september 2013 samen met twee collega's werd beschoten in het district Waberi en u naar het ziekenhuis bent gegaan (CGVS, p. 17), dient bovendien te worden opgemerkt dat u geen enkel document heeft dat de verklaarde beschieting op u en de ziekenhuisopname van uw collega kan aantonen.

Betreffende uw verklaring dat in de beslissing in het kader van uw eerste verzoek staat dat u geen Mai-Mai heeft gesproken en dat u daarom bent geweigerd (verklaring meervoudige aanvraag, punt 15), dient te worden opgemerkt dat nergens in de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek hierover iets vermeld wordt. In de beslissing wordt enkel vermeld dat uw verklaring dat u Mai-Mai spreekt, de vastgestelde onwetendheden geenszins kan verschonen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In verband met de acht foto's waarop volgens u u en enkele familieleden op afgebeeld staan (CGVS, p. 20), moet worden opgemerkt dat deze geen enkele informatie bevatten omtrent uw verklaarde professionele activiteiten en problemen. Ook kunnen ze niet uw verklaarde familiale band met de betreffende personen aantonen.

In verband met de video die u op uw smartphone getoond heeft tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS waarop u te zien bent in Duitsland tijdens een bijeenkomst van de "Somali Blues", een Somalisch-Duitse vereniging (CGVS, p. 20), moet eveneens worden opgemerkt dat deze video geen enkele informatie bevat over uw verklaarde professionele activiteiten en problemen in Somalië.

Betreffende de DHL-enveloppe afkomstig van Kenia moet worden opgemerkt dat de afzender hiervan A.A.M. heet en een adres in Kenia opgeeft. Dit is niet consistent met uw verklaring dat uw broer A.S. deze enveloppe vanuit Mogadishu heeft opgestuurd (CGVS, p. 20 & verklaring meervoudige aanvraag, punt 17). Geconfronteerd met de vaststelling dat er "Kenia" op de enveloppe staat, stelt u op het CGVS dat DHL geen hoofdkantoor in Somalië heeft en dat alles dat van Somalië komt, in Kenia moet worden gecontroleerd omwille van de veiligheid (CGVS, p. 20). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, het verklaart geenszins dat de naam van de afzender niet de naam van uw broer is en waarom zijn adres in Kenia is. Daarenboven is uw verklaring over "Kenia" niet verenigbaar met de door u neergelegde DHL-enveloppe die afkomstig is van Mogadishu en waar geen enkele verwijzing naar Kenia op staat (document 20). Tweemaal geconfronteerd met deze discrepantie, komt u niet verder dan te stellen dat u hun praktische administratie niet kent, dat u niet in Mogadishu bent, dat u eigenaar bent van deze documenten en dat ze vanuit Mogadishu werden gezonden (CGVS, p. 21)."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen in het verzoekschrift en de aanvullende nota, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 25 september 2018 bovenvermelde analyse genoegzaam bevestigt. Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit deze COI Focus dat deze aanslagen zeer ernstig waren. De door verzoeker toegevoegde informatie over de aanslag op 24 februari 2018, waarbij 38 doden vielen, bevestigt andermaal het patroon van geweld zoals dat in Mogadishu plaatsvindt. Deze vaststellingen laten echter niet toe te besluiten dat deze een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst verder naar de specifieke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu, maar laat na te verduidelijken over welke omstandigheden hij het heeft. Het is aan verzoeker om de relevante elementen aan te brengen ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Verzoeker voert geen andere redenen aan waar hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP